מ) [מקמן מט], כן [מטקונט כ מ קו. ע"ש, ד) לקמן ה., ה) לקמן ז:, ו) לקמן יא, ו) לקמן כב., ה) [שס:], ע) לקמן ו:, י) ל"ל

תורה אור השלם

ו וַתְּהִי מֶחֶצֵת הָעַדָה מִן הַצֹאן שְׁלשׁ מֵאוֹת אֶלֶף

וּשְׁלשִׁים אֶלֶף שִׁבְעַת אֲלְפִּים וַשְׁלשִׁים אֶלֶף שִׁבְעַת אֲלְפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: במדבר לא מג

גליון הש"ם

נמרא ודמארי לה. מי׳ נמדושי

גבו א ווקאו להג עיי בחוקה הרמב"ן לקמן דף יז ע"ב ד"ה גירסת רש"י: שם ודקארי לה. כתובות טו ע"ל וש"נ:

הגהות הב"ח

(ל) גמ' וטעמא דרלו: (ב) שם

יאימא מאי מחילה פלוגתא:

ואימת מאי מחילה פלונתת:
(3) שם קביעת לי תשמישתי:
(1) רש"י ד"ה וטעמת וכי!
מדעת טייהן הוא דחייבום
חכמים: (5) תום' ד"ה וכיון וכי
כי איתרציתי לך וכי לת
איתרציתי לך ויש ספרים
איתרציתי לך ויש ספרים

דמקשה ומתרן:

מוסף רש"י

חורא רנוחוד קודח

מוסף תוספות

א. עכשיו ששנינו כותל קמ"ל דכותל שלם הם בונין.

קם ליכות שלם חם בוכן. לשנ"א. ב. קמ"ל כותל, דמשמע כותל גבוה. לנינו יונה. ג. (ד)יכול לטעון כי

ה א מיי׳ פ"ג מהלי שכנים הלכה ו ועיין בהשגות סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי קנט סעיף ב וסי׳ קס סעיף א:

רבינו גרשום

נתייאש מן הזמן שקבעו לו ב״ד ולא גדרה ונתערבו הזרעים בכרם הרי זה קידש יטעוניז שריפה ככלאי הכרם וטצונין שויפו בכיאי הכום כדכתיב פן תקדש המלאה ודרשי׳ לה (חולין קט"ו) פן תוקד אש. ואותו בעל מחיצה חייב באחריות זרעוני של חייב לשהפחר וחייב לשלם דה אהופסדו וחייב לשלם דמיהן. השתא כיון דאשכחן האי מחיצה דמתני כותל הוא דילפי לה ממחיצת הכרם דייקא מתני טעמא הרצו שווידי לעווונה מיזניבר מווונה שניהז לעשות מחיצה משום שניהן לעשות מחיצה מניהן הכי בונין אותו באמצע שניהן ביחד הא לא רצו שניהם לבנות ביחד אלא אחד רוצה ואחד אינו רוצה אין מחייבין אותו שאינו ורוצה אין מווייבין אותו שאינו רוצה לבנות חלקו בעל כרחו. והואיל שזה שהמעכב רואה בחצר שזה שהמעכב רואה בחצר חבירו אותו היוק ראיה לא שמיה היוק: ומקשה מאן לימא לן דהאי מחיצה דמתני׳ לימא לן ההאי מחיצה דמתני גודר אינסא למידק כדקמגורת הדיוק ראיה לאו שמיה היוק, אימא מאי מחיצה דמתני פלוגתא. חלוקה שנתרצו לעשות חלוקה. והכי פריש חצירן בונין את הכותל הדערצו לחלוק אם זה מעכב באמצע. ואידוק הכי כיון דערצו רוצה לעשות עמו הכותל הואיל דמקפידין זה בחלא השלא ישומש האי הכותל הואיל דמקפידין זה בחלא החבירו והיו סרפיו אותו בחלא החבירו והיו סרפיו אותו בחלק חבירו (היו) כופין אותו בחלק חבירו היו) כופין אותו ובונין את הכותל באמצע בעל כרחו משום דהיזק ראיה ודיליה] שמסתכל בחצר חבירו הוי היזק. ומהדר ליה אי הכי דפלוגתא הוי אמאי קתני הכי ופלוגות הוי אמאי קוני שרצו לעשות מחיצה שרצו לחצות מיבעי ליה: אלא מאי גודא. אמאי קתני תו בונין את הכותל. והא כל לשון , משנה לשון קצרה הוא. וכיון דההיא שרצו לעשות מחיצה היינו כותל בונין אותו מיבעי ליה ולא איצטריך למיתני כותל. ואכתי היזק ראיה שמיה כוחל. האכחי היוק ראיה שמיה היוק: ומתרץ ליה לעולם מחיצה גודא. ודקשיא לך בונין אותו מיבעי ליה משום הכי איצטריך למתני כותל דאי תנא בונין אותו הוה אמינא במסיפס בעלמא סגי. מחיצת במטיפט בערמא סגי. מוויצו הקנים עראי שקורין בל"ע פלפי"ט. קמ"ל כותל. דצריכי למיעבד כותל של קיימא ולעולם כדאמינא דמחיצה גודא היא וכדדייקי דהיזק ראיה לאו שמיה היזק: בונין את הכותל באמצע פשיטא. אכתי מקשה למאן דאמר גודא כי האי גוונא t) בשלמא אי אמרי' מאי מחיצה פלוגתא אמר" מאי מחיצה פלוגתא מש"ה איצטריך למיתני בונין מש"ה איצטריך למיתני בונין ההי דלאו מגי בלאו ההי דאיצטריך לאדכר כותל. האיצטריך לאדכר כותל. לא איצטריך למתנייה הואיל אגב לא היצטריך למתני כותל קתני באמצע ולא משום דוקא אלא באמרת דהאי מחיצה גודא בשלמא כותל לא מיותר הוא משום דאתי למעוטיד. מיספט ולא לגופיה איצטריך. מסיפס ולא לגופיה איצטריך. הוא באמצע מיותר הוא דכיון דשותפין נינהו בהאי חצר ורצו לעשות גודא פשיטא דבאמצע בונין אותו והשתא לא מצית למימר אגב השתא לא מצית למימר אגב דאיצטריך למתני כותל קתני באמצע משום דכותל גופיה לא אתא אלא לאפוקי מסיפס בודאי לא איצטריך באמצע אלא לעולם כדאמר׳ מחיצה פלוגתא והיזק ראיה שמיה ביו אוו הדוק האות שמיוה היזק. לעולם אימא לך מחיצה גודא ודקא קשיא לך באמצע למה לי (לא) צריכי דודאי לא מייתר הוא דהכא במאי

נתיאש הימנה ולא גדרה. דוקא נתיאש אכל לא נתיאש ועוסק כל שעה לגדור אע"פ שהוסיף מאתים מותר כדתנן במסכת כלאים (פ״ה מ״ו) הרואה ירק בכרם ואמר כשאגיע לשם אלקטנו הוסיף מאתים מותר לכשאחזור אלקטנו הוסיף מאתים

אסור אלמא כשהוא מחזר אחר לקיטתו אפילו הוסיף מאתים מותר והטעם יש לפרש משום דכתיב (דברים כב) לא תזרע כרמך כלאים דומיא דוריעה דניחא ליה:

וחייב באחריותו. אע"ג דהיוק שאינו ניכר לא שמיה היוק (גיטין נג.) נראה לר"י דהאי חשיב היוק ניכר שהרי ניכר הוא שהוא כלאים כשרואה הגפנים בשדה ומטמא אע"פ שרואין השרך על הטהרות לא חשיב היזק ניכר דמי יודע אם הוכשרו אבל אין לומר דה"נ הוי היזק שאינו ניכר וקנסוהו כמו במטמא (שם) שלא יהא כל אחד הולך ומטמא טהרותיו של חבירו דהכא ליכא למיחש להכי שבעל הכרם נמי מפסיד ועוד אי קנס הוא במזיד דוקא היה לו להתחייב: לאימא מאי מחיצה פלוגתא. מפרש ר״י משום דעל לשון גודא יש כמה קושיות כדפריך בסמוך לפיכך דוחק לפרש מחילה פלוגתא אע"ג דבכל מקום הוי מחילה גודה: לבירן דרצו בונין את הבותל בעל כרחו. לקמן מוקי לה כשאין בה דין חלוקה ותימה לר"י דאמאי נקט תנא דמתני׳ באין בה דין חלוקה וקתני רצו לא ליתני רצו ולאיירי בשיש בה דין חלוקה ותי׳ דקמ"ל דס"ד בשאין בה דין חלוקה דמלי למימר כי (ס) איתרלאי לך לחלוק ע"מ שלא לעשות גודא אבל על מנת לעשות גודה לה היתרצי לך ויש ספרים דמקשין ומתרץ כן להדיא בשילהי שמעתין: הוה אמינא במסיפם בעלמא. פי׳ ורלו דקתני אמסיפס ואע"ג דבלאו רצו נמי עושין מסיפס בעל כרחם כדמוכח בסמוך דקחמר מאי לאו בכותל לא במסיפס היינו מסיפס גרוע אבל כי רצו עושין מסיפס מגויל וגזית כמנהג המדינה ומקרי מסיפס לפי שהוא מלא חלונות כדפי׳ בערוך ואינו מגין מהיזק ראיה א א"נ לפי שאינו גבוה י" כדמוכח לקמן גבי גג הסמוך י לחלר דאמר ר"נ עושה לו מעקה גבוה י"

ופריך למאי אי להיזק ראיה ד"א בעינן ואי לנחפס כגנב במסיפס סגיב ובקונטרס פי׳ דרלו דקתני אחלוקה קאי וחימה דהא אסיק דמחילה היינו גודא דאי פלוגתא לחלות מיבעי ליה ועוד היכי מלי למימר דה"א במסיפס בעלמא הא שמעינן ליה מסיפא דקתני אבל

בזמן ששניהם רולים אפילו פחוח מכאן יחלוקו והיינו לכל הפחות במסיפס ועוד היכא המ"ל במסיפס בעלמא הא בהדיא קתני במתני׳ גות וגויל: בובין את הכותל באמצע פשימא. למ"ד גודל פריך כמו כל הנך פירכי דלקמן דכשהקנו לעשות גודל כך הקנה זה כמו זה ופשיטא דבאמלע אבל למ"ד פלוגחא אילטריך למימר סד"א דמשום היזק ראיה יש לו לפייע בבנין הכותל אבל אין לו דמשום היזק ראיה יש לו לפייע בבנין הכותל אבל אין לו לבנות בחלקו בשביל בר: תא שמע ובן בגינה. לקמן מסקינן דה"ק וכן בגינה סתם כמקום שנהגו לגדור דמי הלכך דייק שפיר דהיזק ראיה שמיה היוק: בינה שאני בדרבי אבא ובו'. וא"ת ומהאי טעמא יתחייב נמי לגדור בנקעה דוש לומר דשאני גינה שמגדלין בה ירק לאכילה וכל שעה היא עומדת בקמותיה אבל בקעה אינה עומדת בקמותיה אלא חדש אחד בשנה ולא מיחייב לגדורה אבל אסור לעמוד בשעה שעומדת בקמוחיה וא"ח ולמ"ד פלוגחא כיון דאשמועינן דאפילו בחצר שמיה היוק כל שכן בגינה ואמאי אינטריך חו למיחני וכן בגינה וי"ל דאינטריך

אמות לכל אחד הא אם יש בה ד' אמות לכל אחד חולקין אם רצה לכנוס ולבנות בתוך שלו וי"ל דחולקין משמע באמצע דאי אשמועינן כדפי׳ הוה ליה למיתני אין עושין כותל בחצר עד שיהא כו': שאבר התם ראשר דיה בעד החצר דבעד הגג בו'. מימה אמאי לא מייחי מדתניא לקמן (דף ו:) שתי חלירות זו למעלה מזו לא יאמר העליון הריני בונה מכנגדי ועולה אלא מסייע מלמטה ובונה אלמא שמיה היוק: לא מיתר הוא דהכא כמאי "רו" ו" שניהן מתחלה אלא אחד פייסו לחבירה עד שנחדבה לו שיעשה כותל. עכשיע עסקינן דאקדים חד מינייהו וארציה לחבריה שלא רצו שניהן מתחלה אלא אחד פייסו לחבירה עד שנחדבה לו שיעשה כותל. עכשיו אי לא תני דבונין באמצע בחלק שניהן הוה אמינא דיכול למימר ליה כי נתרציתי לעשות מחיצה בכן תרציתי שלא אשתמש באירה דיך אבל למעוטי בחשמיש שלי ליתן מקום חצי הכותל לא נתרציתי: קמ"ל. דכיון דנתרצה בונין את הכותל באמצע חצי בחלק זה וחצי בחלק זה. ולהכי איצטריך למתני באמצע ולעולם מחיצה גודא הוא ואכתי היוק ראיה לאו שמיה היוק: ת"ש וכן בגינה דמחייבין בנינה מקום שנהגו לגדור. בגינה העומדת בעיר קא מיירי דאיכא היוק ראיה שרואה מה שבחצר חבירו. קתני וכן בגינה דמחייבין היות לאו משום דעטמה דהיוק ראיה. אלא מותר מהמה מהוותר מאוני ביותר לאו משום דעסמה להדיך ראיה. אלא מותר מהמה מהוותר להדור ביותר לאו משום העומר להדור ביותר לאו משום העומר להדור ביותר לאו משום המונרו להדור ביותר לאו משום העומר להדור ביותר לאו משום המונרו להדור ביותר לאו משום דמסתכליו בגינתו ומכניסיז בו עיז הרע וכדר׳) אבא: א"כ כדקאמרת דמשום טעמא דעיז הרעה מחייביז לגדור בגינה ולאו בשום וסטונלין ראלה מאי וכין בגינה כלומר דמשמע דאותו דין עצמו שנוהג בחצר אותו [דין] עצמו נוהג בנינה ולטעמיך אינו דיץ אי משום היוך האיה מאי וכין בגינה כלומר דמשמע דאותו דין עצמו שנוהג בחצר אותו [דין] עצמו נוהג בנינה ולטעמיך אינו דין בשלמא לדידי דאמינא אידי אודיר משום היוק ראיה להכי אתי שפיר וכן בגינה אלא לדידיך מאי וכן: ומשני האי וכן לא מהדר כלל ארישא אבונין את הכותל דתידוק מינה כשם שמחייבין לבנות כותל בחצר משום היוק ראיה כן בגינה אלא האי דקתני וכן בגינה

קידש. התבואה אם הוסיף מאתים. לישנא דקרא נקט פן תוקדש (דברים כב): וטעמה דרלו. לבנות כותל (ד) דמדעת שניהן הוח דחייביה חכמים שיבנו בין שניהן ולקמן [ג.] פריך כשרלו מאי הוי ליהדרי

נתיאש הימנה ולא גדרה ה"ז קידש וחייב באחריותו ⁽⁶⁾ מעמא דרצו הא לא רצו אין

מחייבין אותו אלמא יהיזק ראיה לאו שמיה

היזק ואימא (3 מחיצה פלוגתא כדכתיב יותהי

מחצת העדה וכיון דרצו בונין את הכותל בעל

כרחו אלמא יהיוק ראיה שמיה היוק אי הכי

האי שרצו לעשות מחיצה שרצו לחצות מבעי

ליה אלא מאי גודא בונין את הכותל בונין

אותו מבעי ליה אי תנא אותו הוה אמינא

במסיפס בעלמא קמ"ל כותל: בונין את הכותל

באמצע וכו': פשימא לא צריכא דקדים חד

ורצייה לחבריה מהו דתימא מצי א"ל כי

איתרצאי לך באוירא בתשמישתא לא איתרצאי

לך קמ"ל והיזק ראיה לאו שמיה היזק (סימן

גינה כותל כופין וחולקין חלונות דרב נחמן)

ת"ש וכן בגינה גינה שאני כדר' אבא יידאמר

ר' אבא אמר רב הונא אמר רב אסור לאדם

לעמוד בשדה חבירו בשעה שהיא עומדת בקמותיה וָהא וכן קתני אגויל וגזית ת"ש יסכותל

חצר שנפל מחייבין אותו לבנות עד ד' אמות

נפל שאני ∘ודקארי ∘לה מאי קארי לה סיפא

איצטריכא ליה מד' אמות ולמעלה אין מחייבין

אותו ת"ש ∘כופין אותו לבנות בית שער ודלת

לחצר ש"מ היוק ראיה שמיה היוק הויקא

דרבים שאני ודיחיד לא ת"ש יאין חולקין את

החצר עד שיהא בה ד' אמות לזה וד' אמות

לזה הא יש בה כדי לזה וכדי לזה חולקין מאי

לאו בכותל לא במסיפם בעלמא תא שמע

יהחלונות בין מלמעלה בין מלממה ובין

מכנגדן ד' אמות ותני עלה ׁ מלמעלן כדי

שלא יציץ ויראה מלממן כדי שלא יעמוד

ויראה מכנגדן כדי שלא יאפיל הזיקא דבית

שאני תא שמע ©דאמר רב נחמן אמר

שמואל גג "הסמוך לחצר חבירו עושין לו

מעקה גבוה ד' אמות שאני התם דאמר ליה בעל החצר לבעל הגג לדידי קביעה לי שִׁ תשמישי לדידך לא קביעה לך תשמישתך

ולא ידענא בהי עידנא סליקא ואתית

באר האו בבותד. תימה ויהא בכותל דילמא הכי פי׳ אין חולקין את החלר אפי׳ האחד רולה לבנות את הכותל בתוך שלו עד שיהא בה ד׳

ראיצטנע

בהו אבל לא רצו שניהן שהיה אחד אומר דייה לחלקה במסיפס של יתדות עלים תקועים בארץ נמוכים לא כייפינן ליה ואין זה יכול לומר לו איני חפץ שתראה עסקי: פלוגחא. חלוקת חלר שהושוו דעתם לחולקה וכגון שלא היה בה ח' אמות כדי לזה וכדי לזה שאין האחד יכול לכוף את חבירו לחולקה ולהכי תני שרצו שכיון שרצו לחולקה בונין כותל אבנים על כרחם ואם בא האחד לומר אי איפשי ביניאה זו אלא מסיפס בעלמא אין שומעין לו משום היוק הראיה: הוה אמינא במסיפס בעלמת. מיירי מתני׳ דחיהו נמי מחיצה איקרו ורצו דקתני אחלוקה קאי וכשאין בה דין חלוקה קמ"ל כותל ורצו דקתני משום כותל דחי לח רצו פלגי לה במסיפס: דרלייה חד מינייהו לחבריה. ביקש ממנו לחולקה במחילה: מהו דחימה ה"ל כשנחרליתי לך. במחילה מחילה דקה נתרליתי ולמעוטי באוירא כגון של נסרים שהיא דקה והיוק ראיה אין בה או תמשוך עובי הכותל בחלקך חוץ מדבר מועט אבל לבנות כותל אבנים עב למעוטי נמי תשמישתי לא נתרליתי: אסור לאדם שיעמוד כו'. שלא יזיקנו בעין רעה: והא וכן קחני. דמשמע תרוייהו חד טעמא

הוא גינה וחלר: מחייבין אותו. והכא לא קתני רצו אלא על כרחו: נפל שאני. שכבר נתרצו הראשונים בכותל: ודקארי לה מאי קארי לה. וכי לא ידע דנפל שאני: סיפא אילטריד ליה. כלומר הוא הדין נמי מעיקרא והאי דהתני נפל משום סיפא לאשמועינו דיותר מד' אמות אין מחייבין ואע"פ שהראשון היה גבוה יותר לא מחייבין ליה: כופין אותו. כל אחד מבני החלר לתת חלקו בבנין: בית השער. שבונים כותל נגד השער עגול סביב ועושין באותו היקף פתח קטן מן הלד משום היוק ראיות בני רה"ר שלא יראו תוך החלר: הזיקא דרבים. שכל בני רה"ר מסתכלין שם: אין חולקין. אין האחד כופה את חבירו לחלוק: החלונות. אחד מבני

השותפין הבונה כותל בחצר כנגד חלונותיו של חבירו בין מלמעלה וכו׳ אם הכותל גבוה יותר מן החלונות לריך להגביה למעלה מהן ד"א כדמפרש ואזיל כדי שלא יסמוך על כותלו וישחה ויראה בחלונותיו של חבירו: בין מלמטה. אם הכותל נמוך מן החלונות לריך להשפילו מהן ד"א כדי שלא יעמוד על עובי כוחלו ויראה: ומכנגדן. לריך להרחיק את הכותל מן החלונות ד' אמות כדי שלא יאפיל: הזיקא דבית שאני. שאדם עושה בביתו דברי הלנע: מעקה גבוה ארבע אמות. כדי שלא יראה בחלר חבירו כשהוא משתמש בגגו: ולא ידענא בהי עידנא דקא אסיס. להשתמש בגגך:

יומה. זג (ו) כול לטפון כי איתרצאי לך, לחלוק, ולא שיתמעט חלק חצרי. שינומיק נסס רפינו יונה. (ועיין נחלת דוד). T. ואגן הא אמרינן דבקעה סתם כמקום שנוהגו שלא לגדור דמי ואין מחייריו אותו במצ"ל מחייבין אותו. רשנ״ח. ה. דהא אפשר לו ליזהר שלא יעמוד על שדה חבירו שלא יעמוד על שדה חבירו סמוך לקציר. לנינו יונה. 1. כדאמרינן בשמעתין הזיקא דבית שאני. שס. ד. אלמא מתחילה .I ו. אלמא מתחינה מחייבין אותו לבנות. ח. דהא רבנן מחייבי ב חצירות וגו', והיינו פלוגתא, דרשב"ג אומר וכו' חצר שאינה סמוכה לרה"ר אינה

רבינו גרשום (המשר)

צריכה בית שער. רשנ״ח.

אגויל וגזית מה בחצר מקום שנהגו לבנות בגויל ובגזית בונין כן בגינה ולעולם לא קשיא לי: כותל חצר שבין . שני חצירות שנפל אם א' מהן . מעכב מלבנותו מחייבין אותו לרווחו רעל כרחו עד שיהא לבנותו בעל כוות עו שיהא גבוה ד"א דלא מצי אינש לאסתכולי דרך הליכתו עד שיהא גבוה ד' אמות אלמא משום היזק ראיה הוא. ומשני רהיכא דנפל שאני הואיל דהוי מעיקרא הכותל בדין הוא דמחייבין אותו עד ד' אמות דפחות מכן לא מצי למיבניה דהכי שמה מחיצה אבל גבי מתני׳ שלא היה מעולם מחיצה מתוני שלא היה מעולם מחיצה אין מחייבין המעכב: ודקארי לה אמאי קארי לה כלו' המקשה שהיה מקשה קושי' זו אמאי מקשה לה. וכי לא היה יודע דהיכא דנפל שאני ומה ראה להקשותה. ומשני לעולם משום קושיא מייתינן לה משום דחזא בסיפא איצטריך ליה למיתניי׳ בלשון קושיא דקתני סיפא מד' אמות ולמעלה איז מחייביז אותו לכנות גבוה כדמעיקרא אלמא

כשיעור שאינו יכול לראות.

והמתרץ מתרץ [לעולם] כדמעיקרא נפל שאני. והאי דאמר עד ד' אמות דבהכי הוא דין מחיצה ולא משום היזק ראייה: ת"ש בתים והמתרץ מהרץ (דעולם) כרמעיקהא נפל שצני. והאי ראמר עד ד'י אמות דבתכי הוא דין מחיצה ולא משום היוק ראייה: תייש בתים הפתוחים לחצר וחצר פתוח לרה"ר ונפל בית שער החצר. וכל בני החצר נתרצו לבנות. [כופין לא' מבני החצר המעכב לבנות] בית שער ודלת עמהן משום היוק האיה דבני רה"ר. אלמא היוק ראייה שמיה היוק: היוק דרבים שאני. אבל היכא דאיאכא היוק ר ראייה דיחיד כגון האי חצר השותפין לאו שמיה היוק: ת"ש קתני מתני' אין חולקין את החצר. האחין שבאו לחלוק בנכסי אביהן אין חולקין את החצר עד שיהא בה ד'י אמות לזה וד' אמות לזה דהכי חזי לדירה. וכשהן חולקין מאי לאו כותל מעליא בעו למיעבר בינתייהו משום היוק ראייה: לא במסיפס בעלמא. חולקין דאע"ג דזה יכול לראות בזה: ת"ש חלונות שיש להם חוקה כדאמר לקמז מלמעלז ומלמטז ומכנגדז ד' אמות כלומר אם רוצה זה בעל החצר שהחלוז פתוח בחצירו לבנות כותל בצד חלוז. מלמעלה שאם רצדיקן מהנסטן ומבנים, יו אמות כדים: אם הרגדים והביל החודים ביוחדוק ביוחדות בדברי ביוחדות המלמלה שאם מלמעלה שאם רצד להגביה כתול (מן) החצר יותר מן החלון צריך להגביהו די אמות על החלון. אי נמי למטה אם רוצד 3) נמוך להרחיק ד' אמות ויבנה כדי שלא יאפיל חלונותי: ותני עלה מלמעלה להם צריך שיהא גבוה ד' אמות על החלון כדי שלא יעמוד